

§ 19.

Kap. 5.

Findes efterforskningens øjemed at være opnået, tager politiet beslutning om sagens forfølgning ved retten eller sagens henlæggelse.

Politiet kan træffe beslutning om henlæggelse ikke alene i tilfælde, hvor der ikke skønnes at være grundlag for tiltale på grund af bevisets stilling, men også i tilfælde, hvor det på grund af det udviste forholds ringe betydning findes rimeligt at undlade tiltale. Der skal i så fald tilgå sigtede og den eventuelle anmelder meddelelse om den trufne beslutning.

Politiets beslutning om rejsning eller undladelse af tiltale binder ikke landshøvdingen. Går beslutningen ud på at undlade tiltale, kan omgørelse dog kun finde sted, såfremt meddelelse herom forkyndes for sigtede senest 1 år efter, at der er tilgæet ham underretning om tiltalefrafaldet.

Der kan af statsministeren gives nærmere forskrifter om politiets beføjelser med hensyn til tiltalerejsning og henlæggelse, herunder om, i hvilket omfang spørgsmål af denne art vil være at forelægge for landshøvdingen.

C. Tiltalens rejsning.

§ 20.

Tiltale rejses ved et af politiet udfærdiget og underskrevet anklageskrift, der forkyndes for tiltalte og indleveres til kredsdommeren.

§ 21.

Antager politiet, at gerningen alene vil medføre bøde eller konfiskation, kan anklageskriftet forkyndes for sigtede med en påtegning om, at sigtede, såfremt han erkender sig skyldig og ønsker sådan afgørelse, kan erklære sig rede til uden retslig forfølgning inden for en passende frist at erlægge en af politiet fastsat bøde og eventuelt tillige tåle konfiskation.

Erlægges den vedtagne bøde og eventuelt konfiskationen i rette tid, bortfalder videre forfølgning.

Går sigtedes erklæring ud på, at han ikke vil afgøre sagen på den anførte måde, eller hvis han overhovedet ikke afgiver nogen erklæring, skal anklageskriftet med påtegnet bemærkning herom indgives til kredsdommeren.

§ 22.

Såfremt tiltalte ved anklageskriftets forkyndelse fremsætter begæring derom, eller kredsdommeren skønner, at det af tiltalen omfattede forhold kan medføre idømmelse af frihedsberøvelse, skal han beskikke en bisidder.

Bisidder skal også altid beskikkes, når det skønnes, at sigtede ikke er sin fornuft mægtig, samt når der fremsættes begæring om beslutning om frihedsberøvelse af sigtede.

§ 23.

Som bisidder kan enhver uberygtet person over 21 år beskikkes. Ønsker tiltalte nogen bestemt beskikket, bør hans anmodning herom som regel imødekommes.